

สรุปเนื้อหาการบรรยาย
โครงการสัมมนาทางวิชาการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในมิติต่างๆ
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ หัวข้อ “การจัดการความขัดแย้งด้วยจิตวิทยา”
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา ปิยะมโนธรรม
ประธานสาขาจิตวิทยา โครงการปรัชญาดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
วันจันทร์ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๓๐-๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมเสวนา ชั้น ๖ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

*****

จิตวิทยาจะเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง เช่น ความขัดแย้งในองค์กรในส่วนของบุคลากร ความขัดแย้งในครอบครัว เป็นต้น การแก้ไขความขัดแย้งโดยการนำจิตวิทยามาใช้ สิ่งแรกควรตระหนักอยู่เสมอ คือ จะไม่มีการให้คำแนะนำ เพราะเมื่อใดก็ตามที่คนใดคนหนึ่งสามารถให้คำแนะนำแก่คนอื่นได้ แปลว่าคนนั้นต้องมีความรู้ ความเข้าใจอย่างดีเยี่ยม และต้องสามารถรับผิดชอบสิ่งที่แนะนำไปได้

ปัญหาอย่างหนึ่งของคนไทยคือการถูกสอนให้เชื่อ ไม่ได้ถูกสอนให้คิด สอนให้เชื่อนั้นไม่มีเหตุผลที่จะอธิบายได้ ประเทศที่เจริญแล้วหากเป็นนักเรียนอาชีวะจะสอนให้เป็นนักปฏิบัติ แต่คนไทยสอนแต่ให้คิดและคิดโดยไม่มี ความรู้ด้วย ความขัดแย้งในตัวบุคคลเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อไรก็ตามที่เจอปัญหาสิ่งแรกที่คนทั่วไปมักจะทำ คือ กระโดดลงไปแก้ปัญหานั้นๆ ที่ไม่รู้เลยว่าต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริงนั้นคืออะไร

การเกิดความขัดแย้งโดยหลักสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นลำดับแรก คือ ความคับข้องใจ ธรรมชาติของความคับข้องใจ เกิดขึ้นได้ ๒ ส่วน คือ เกิดจากความคิด และ ความรู้สึก

ความคับข้องใจมีสาเหตุมาจากหลายประการ โดยปกติจะเกิดจากการพยายามลดหรือเพิ่มความขัดแย้งใดๆ ในบางครั้งการพยายามลดความขัดแย้งก็ยิ่งเพิ่มความขัดแย้ง ความคับข้องใจไม่จำเป็นต้องเกิดจากพฤติกรรมที่ขัดแย้ง กับผู้อื่น อาจเกิดจากภายในตัวบุคคลได้ บางครั้งความสุขที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ คือ มีคนที่สามารถพูดคุยและ เล่าให้ฟังทุกเรื่องราวได้

กล่าวโดยสรุปเรื่องความสัมพันธ์ อารมณ์ พฤติกรรม การสื่อสาร บรรทัดฐานของสังคมหรือขององค์กร การตัดสินใจ บทบาท ทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องในด้านจิตวิทยาที่จะนำมาสู่การเกิดความขัดแย้งได้

*****